

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 10C/240/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513210886
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2513210886.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO 35 807 598, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO 36 864 421, zast. Doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátom a konateľom proti odporcovi : Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhmi doručenými Okresnému súdu Skalica dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá navrhovateľovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Skalica ako exekučného súdu, keď o žiadostiach o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhoch na zmenu exekútora nerozhodol v zákonnej lehote. Tieto návrhy boli na Okresnom súde zaevidované pod sp. zn. 2C/218/2012 až 2C/331/2012, 2C/333/2012 až 2C/377/2012 a následne spojené uznesením OS Skalica č. k. 2C/218/2012-8 zo dňa 30.10.2012 na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod spoločnou spisovou značkou 2C/218/2012.

Navrhovateľ vo svojom návrhu súčasne vzniesol námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Skalica a vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania žiadal o ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci a o prikázaní veci inému súdu.

Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 11NcC/26/2012-23 zo dňa 19.11.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Skalica sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí sp. zn. 2C/218/2012 a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Piešťany, ktorému vec napadla dňa 29.11.2012 pod sp. zn. 10C/369/2012. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.1.2013.

Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 10C/369/2012-61 zo dňa 16.09.2013 návrhy (pôvodne vedené na Okresnom súde Skalica pod sp. zn.: 2C/218/2012 - 2C/331/2012, 2C/333/2012 - 2C/377/2012) vylúčil na samostatné konania, v súčasnosti vedené pod spisovými značkami: 10C/369/2012, 10C/232/2013 - 10C/389/2013. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.09.2013.

Predvolaní účastníci sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnil odporca. Súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti a rozhodol tak, že návrh zamietne ako nedôvodný.

Navrhovateľ sa z pojednávania neospravedlnil, ale doručil súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu, že mu doposiaľ nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu o vylúčení

resp. nevyhlúčení sudcov Okresného súdu Piešťany (žiadal ich vylúčiť v návrhu). Z obsahu spisu sp. zn .10C/369/2012 súd zistil, že v predmetnej veci ide o návrh pôvodne doručený na Okresný Skalica a jeho súčasťou bola žiadosť na vylúčenie sudcov Okresného súdu Skalica. O vylúčení rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 11NcC/26/2012-23 zo dňa 19.11.2012, boli vylúčení sudcovia OS Skalica a vec bola prikázaná Okresnému súdu Piešťany. Predmetné uznesenie prevzal právny zástupca navrhovateľa ešte dňa 31.1.2013 a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.1.2013. Tieto skutočnosti a neakceptovanie žiadosti o zrušenie termínu pojednávania oznámil súd obratom právnomu zástupcovi navrhovateľa, ale i napriek tomu sa navrhovateľ ani jeho právny zástupca na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnili. Na základe uvedeného súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov.

Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením odporcu zo dňa 19.06.2013, ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci :

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom dňa 27.9.2012 domáhal od odporcu zaplataenia majetkovej škody 1.582,68 eur a nemajetkovej ujmy 316,54 eur z to dôvodu, že ako oprávnený podal prostredníctvom súdneho exekútora na Okresný súd Skalica ako exekučný súd návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému: Q. L., W.. X.X.XXXX. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku bola založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti a v zmysle § 44 ods. 8 Exekučného poriadku vznikla exekučnému súdu povinnosť rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného. Nakoľko k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo dňa 16.8.2010 (konanie začalo 7.11.2009), hoci pre dané prieťahy neexistovali dôvody, navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda 1.582,68 eur predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím súdu o žiadosti.

Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 316,54 eur si navrhovateľ uplatnil z dôvodu, že konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (návrhu na zmenu exekútora) v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa na vymozenie pohľadávky, nakoľko mohlo dôjsť k zániku povinného, k strate kontaktu s povinným či k insolventnosti povinného a nemajetková ujma má predstavovať satisfakciu za konkrétne porušenie zákona. Navrhovateľ nesprávny úradný postup exekučného súdu charakterizoval jednak nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase, ale i vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, lebo vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplataenie dlhu bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup. Navrhovateľ poukázal na to, že na jednej strane existoval právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bol z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane sa navrhovateľ nemohol domáhať práva v občianskom súdnom konaní pre prekážku veci právoplatne rozhodnutej.

Navrhovateľ žiadal medzitýmym rozsudok rozhodnúť, že odporca je zodpovedný za škodu vzniknutú navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Skalica , lebo nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ohľadom konkrétne špecifikovaného povinného subjektu.

Pred podaním návrhu na súd navrhovateľ postupoval v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a písomne požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Do podania návrhu na súd však neobdržal od odporcu pozitívnu reakciu.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 19.6.2013 žiadal návrh zamietnuť. Poukázal na nejasný titul nároku na náhradu škody, nakoľko z návrhu nie je zrejmé, či namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov alebo sa nároku domáha z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia ako nezákonného rozhodnutia. Odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, lebo túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Považoval návrh za podaný predčasne, keďže v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neuplynulo 6 mesiacov. Odporca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02, v

ktorom Ústavný súd SR konštatuje, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Navrhovateľovi podľa názoru odporcu nepreukázal podanie sťažnosti na prieťahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktorých existenciu môže konštatovať len Ústavný súd SR, a preto nie je preukázaný ani nesprávny úradný postup. Rovnako odporca namietal aj vyčíslenie materiálnej škody s odôvodnením, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové. V konaní je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi, ktoré však navrhovateľ nepreukázal. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické, ale podlieha podrobnému skúmaniu, keďže prieťahy v konaní môže posudzovať len Ústavný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1,2, 3 písm. b), 5 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo. V žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh nebol podaný dôvodne. Navrhovateľ sa podaním adresovaným odporcovi a doručeným najskôr dňa 23.4.2012 domáhal v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. predbežného prerokovania a uspokojenia nároku na náhradu škody. Do podania návrhu na súd šesťmesačná lehota neuplynula, avšak súd vo veci rozhodoval po uplynutí šesťmesačnej lehoty od prijatia predmetnej

žiadosti odporcom, návrh tak súd nepovažoval za predčasný. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu z dôvodu, že k rozhodnutiu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote (bola zamietnutá žiadosť na vydanie poverenia). Súd má za to, že aj keď § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom ku dňu podania návrhu, ktorý zakotvuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, neobsahuje ustanovenia o právomoci prvostupňového súdu rozhodovať vo veciach náhrady škody z titulu prieťahov v konaní až po právoplatnom rozhodnutí oprávneného orgánu o sťažnosti proti prieťahom v konaní. Z dôvodovej správy týkajúcej sa poslednej novelizácie zákona č. 514/2003 Z. z. jednoznačne vyplýva, že takýmto spôsobom bolo potrebné k citovanému ustanoveniu zákona pristupovať vždy. Novela nezaviedla nič nové, len explicitne vyjadrila, čo bolo zrejme už pred účinnosťou novely. K doplneniu ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. zákonodarcu nepochybne viedla skutočnosť, že práve z dôvodu absencie explicitného vyjadrenia povinnosti súdu vychádzať aj pri posudzovaní nárokov vyplývajúcich z tvrdeného nesprávneho úradného postupu z rozhodnutí oprávneného orgánu o sťažnosti proti prieťahom v konaní (s tým, že takéto posúdenie nie je v právomoci prvostupňového súdu) prichádzalo v praxi k nejednotnosti vo výklade citovaného zákona a zrejme i k nejednotnosti v konaní pred súdmi. Uvedené podľa názoru súdu vyplýva z bodu 7 dôvodovej správy k návrhu zákona č. 508/2010 Z. z., ktorý novelizuje zákon č. 514/2003 Z. z., podľa ktorej návrh vychádza z platnej úpravy, nakoľko existuje možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy SR. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa (krajské súdy, Najvyšší súd SR). V prípade, ak by sa zbytočných prieťahov dopustil napr. Najvyšší súd SR, poškodený subjekt by sa mal obrátiť v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. na okresný súd, aby konštatoval, že jeho nadriadený orgán sa dopustil zbytočných prieťahov. Postup súdu vyššieho stupňa by bol v takomto prípade preskúmaný súdom nižšieho stupňa, čo je zjavne vylúčené a uvedené len potvrdzuje, že konštatovať existenciu prieťahov v súdnom konaní je oprávnený výlučne Ústavný súd SR. Vzhľadom na vyššie uvedené návrh zákona výslovne dopĺňa, že všeobecný súd môže pristúpiť k priznávaniu náhrady škody v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. až v prípade, ak o existencii prieťahov bolo rozhodnuté týmto oprávneným orgánom.

Navrhovateľ do vyhlásenia rozsudku súdu nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Skalica, žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, resp. že by existovalo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Absenciou takéhoto rozhodnutia oprávneného orgánu o existencii prieťahov nebola splnená základná podmienka pre rozhodnutie o náhrade škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, a preto sa súd v konaní existenciou ďalších predpokladov zodpovednosti za škodu (t.j. protiprávne konanie, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody a následne aj samotnou výškou škody) ďalej nezaoberal. Súd vychádzal z toho, že prieťahy v konaní môžu byť konštatované v rámci vybavenia sťažnosti na prieťahy v konaní, v rámci disciplinárneho konania, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). V opačnom prípade by mohlo dôjsť aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno preukázania ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu a návrh ako nedôvodný zamietol.

Súd nepripustil navrhovateľov návrh na doplnenie dokazovania listinným dôkazom, a to znaleckým posudkom na preukázanie výšky škody, ktorý zadal navrhovateľ znaleckému ústavu Ekonomickej

univerzite v Bratislave. Navrhovateľ žiadal, aby súd tento dôkaz vykonal, pretože ho považuje za dôkaz zásadného významu (čl. 36). Podľa § 120 ods. 1 OSP len súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Toto právo nepatrí účastníkovi konania ani právnomu zástupcovi. Navrhovaný dôkaz súd nevykonal, pretože znalecký posudok, ktorý nebol vypracovaný v súdnom konaní, nemá charakter znaleckého posudku, ale listinného dôkazu. Súd nenariadil znalecké dokazovanie. Navrhnutý dôkaz je pre rozhodnutie súdu za tohto skutkového a právneho stavu právne irelevantný. Navyiac znalecký posudok by mal preukázať správnosť skutkových tvrdení navrhovateľa, nemôže nahrádzať skutkové tvrdenia. Tvrdenia navrhovateľa o škode sú všeobecné po skutkovej stránke, sú vyjadrené len výslednou sumou, bez skutkovej a matematickej špecifikácie. Neexistujúce, všeobecné tvrdenia preto nemožno znalecky ani inak preskúmať. Sú nepreskúmateľné. Bolo povinnosťou navrhovateľa už v čase podania návrhu produkovať všetky tvrdenia a dôkazy (§ 79 ods. 1, 2 OSP).

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh. Spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Úspešným účastníkom konania je odporca, patrí mu právo na náhradu trov konania. Trovy konania nevyčísliť a zo spisu mu žiadne nevyplývali, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovateľ bol oslobodený od povinnosti platiť súdny poplatok za návrh priamo zo zákona podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch: „Od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.“

Podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Výsledok konania je taký, že súd návrh voči odporcovi zamietol. Nezaviazal preto odporcu ako úspešného účastníka konania v nadväznosti na § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch k zaplateniu súdneho poplatku za návrh. Rovnako je zrejme, že od poplatku je oslobodené celé konanie a nielen navrhovateľ, čo je ďalší dôvod, pre ktorý súd nezaviazal odporcu k zaplateniu súdneho poplatku za návrh.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého

stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).